

EUROPESE COMMISSIE

DG Concurrentie

Beleid en strategie

Beleid en Ondersteuning bij staatssteunzaken

12/12/2025

Leidraad van de diensten van de Commissie

Praktische richtsnoeren voor de registratie van informatie voor verleende de-minimissteun

Afwijzing van aansprakelijkheid: Dit is een werkdocument dat door de diensten van de Europese Commissie is opgesteld om bij te dragen tot een beter inzicht in de wijze waarop de lidstaten gegevens over de-minimissteun kunnen registreren. Dit document is louter bedoeld als informatie-instrument en schept geen juridisch bindende verplichtingen. Deze richtsnoeren doen geen afbreuk aan het standpunt dat de Commissie zou kunnen innemen in een specifieke staatssteunzaak of aan de uitlegging die het Hof van Justitie van de Europese Unie kan geven. In deze richtsnoeren wordt rekening gehouden met de stand van zaken ten tijde van de opstelling ervan. Zij kunnen derhalve worden beschouwd als een “levend instrument” en kunnen worden bijgewerkt om rekening te houden met potentiële nieuwe marktontwikkelingen en/of juridische ontwikkelingen. De Commissie nodigt belanghebbenden uit om hun praktische ervaring met het gebruik van deze richtsnoeren te delen. In ieder geval zijn de diensten van het directoraat-generaal Concurrentie (DG COMP) beschikbaar om op verzoek van de lidstaten verdere richtsnoeren te verstrekken.

Inhoudsopgave

I.	Algemene overwegingen.....	2
1.	Wat is de-minimissteun?	2
2.	Instrumenten voor het controleren van de-minimissteunverleningen	4
a.	Centraal register voor de-minimissteun	4
i.	Controle van de-minimissteun wanneer er een centraal de-minimisregister bestaat dat een periode van drie jaar bestrijkt	5
ii.	Controle van de-minimissteun wanneer er geen centraal de-minimisregister bestaat dat een periode van drie jaar bestrijkt	6
b.	Welke informatie moet worden geregistreerd?	6
II.	Te registreren informatie	7
1.	Identificatie van de begunstigde.....	7
a.	Juridische entiteit vs. één onderneming	7
b.	Naam van de begunstigde	9
c.	Identificatiecode van de begunstigde.....	9
2.	Steunbedrag.....	11
3.	Toekenningsdatum	13
4.	Steunverlenende autoriteit.....	14
5.	Steuninstrument.....	15
6.	Betrokken sector op basis van de statistische classificatie van economische activiteiten in de Unie (“NACE-classificatie”).	16
III.	Correctie van de geregistreeerde gegevens.....	16

I. Algemene overwegingen

Overheidsfinanciering die voldoet aan de criteria van artikel 107, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie vormt staatssteun en moet overeenkomstig artikel 108, lid 3, van het Verdrag bij de Commissie worden aangemeld. De Raad kan evenwel krachtens artikel 109 van het Verdrag categorieën steun vaststellen die van die aanmeldingsverplichting worden vrijgesteld. Overeenkomstig artikel 108, lid 4, van het Verdrag kan de Commissie verordeningen betreffende die soorten van staatssteun vaststellen. Bij Verordening (EU) 2015/1588 heeft de Raad overeenkomstig artikel 109 van het Verdrag besloten dat de-minimissteun (d.w.z. steun die aan dezelfde onderneming over een bepaalde periode wordt toegekend en een bepaald vastgesteld bedrag niet overschrijdt) een van die soorten staatssteun kan zijn. Op basis daarvan wordt de-minimissteun geacht niet aan alle criteria van artikel 107, lid 1, van het Verdrag te voldoen en valt deze steun bijgevolg niet onder de aanmeldingsprocedure.

1. Wat is de-minimissteun?

De Commissie heeft passende plafonds vastgesteld tot welke steun kan worden geacht het handelsverkeer tussen de lidstaten niet ongunstig te beïnvloeden en de mededinging niet te vervalsen of dreigen te vervalsen. Deze plafonds zijn in de respectieve verordeningen als volgt gedefinieerd:

- steun die per lidstaat aan één onderneming wordt verleend en die **niet hoger ligt dan 300 000 EUR over een periode van 3 jaar**¹ op voortschrijdende grondslag (algemene de-minimissteun);
- steun die per lidstaat aan één onderneming wordt verleend voor het verrichten van diensten van algemeen economisch belang (DAEB) en die **niet hoger ligt dan 750 000 EUR over een periode van 3 jaar**² op voortschrijdende basis (DAEB-de-minimissteun);
- steun die per lidstaat aan één onderneming in de landbouwsector wordt verleend en die **niet hoger ligt dan 50 000 EUR over een periode van 3 jaar**³ op voortschrijdende basis (AGRI-de-minimissteun);
- steun die per lidstaat aan één onderneming in de visserij- en aquacultuursector wordt verleend en die **niet hoger ligt dan 30 000 EUR over een periode van drie**

¹ Verordening (EU) 2023/2831 van de Commissie van 13 december 2023 betreffende de toepassing van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op de-minimissteun, PB L 2023/2831, 15.12.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2831/oj>.

² Verordening (EU) 2023/2832 van de Commissie van 13 december 2023 betreffende de toepassing van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op de-minimissteun verleend aan diensten van algemeen economisch belang verrichtende ondernemingen, PB L, 2023/2832, 15.12.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2832/oj>.

³ Verordening (EU) nr. 1408/2013 van de Commissie van 18 december 2013 inzake de toepassing van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op de-minimissteun in de landbouwsector, zoals gewijzigd, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1408/2024-12-16>. Het cumulatieve bedrag aan de-minimissteun dat per lidstaat over een periode van drie jaar wordt verleend aan ondernemingen die actief zijn in de primaire productie van landbouwproducten, ligt niet hoger dan het in de bijlage bij Verordening (EU) nr. 1408/2013 van de Commissie, zoals gewijzigd, vastgestelde nationale maximum.

belastingjaren of 40 000 EUR over een periode van drie belastingjaren, mits de lidstaat beschikt over een nationaal centraal register⁴ (FISH-de-minimissteun).

Veelgestelde vragen over de-minimissteun

Steun per lidstaat voor een periode van drie jaar

Overeenkomstig artikel 3, lid 2, van Verordening 2023/2831 “[ligt] het totale bedrag aan de-minimissteun dat per lidstaat aan één onderneming wordt verleend, [...] niet hoger dan 300 000 EUR over een periode van drie jaar”. Hieruit volgt dat het de-minimisplafond per lidstaat wordt beoordeeld. Zo kan een onderneming die in verschillende lidstaten actief is, steun ontvangen tot het maximale de-minimisplafond in elke lidstaat.

De regels voor de berekening van de termijnen zijn vastgesteld bij Verordening (EG, Euratom) nr. 1182/71. In artikel 3, lid 2, punt c), is bepaald dat “[...] een in weken, maanden of jaren omschreven termijn [...] [ingaat] bij de aanvang van het eerste uur van de eerste dag van de termijn” en dat “[...] deze termijn [...] [afloopt] bij het einde van het laatste uur van de dag die — in de laatste week, de laatste maand of het laatste jaar — dezelfde naam of cijferaanuiding heeft als de dag waarop de termijn ingaat. Indien in de laatste maand van een termijn die is omschreven in maanden of jaren, de dag die bepalend is voor het einde van de termijn, ontbreekt, dan loopt deze termijn af bij het einde van het laatste uur van de laatste dag van deze maand”.

In de praktijk betekent dit dat de datum van toekenning van de steun en de datum waarop de periode van drie jaar afloopt, moeten samenvallen (bv. van 24 oktober 2024 tot en met 24 oktober 2027).

De periode voor het berekenen van de steunplafonds in het kader van Verordening (EU) nr. 717/2014 blijft drie belastingjaren⁵.

Cumulatie van de-minimissteun

Algemene en DAEB-de-minimissteun kan worden gecumuleerd. Mits aan alle voorwaarden van Verordening (EU) 2023/2831 en Verordening (EU) 2023/2832 is voldaan, kunnen ondernemingen tot 300 000 EUR (algemeen) en 750 000 EUR (DAEB) aan de-minimissteun ontvangen, voor in totaal 1 050 000 EUR over een periode van 3 jaar. Er gelden specifieke regels voor cumulatie met de sectoren primaire landbouw en visserij.

Steun die wordt verleend aan één onderneming die actief is in de primaire productie van landbouwproducten of in de visserij- en aquacultuursector en actief is in een of meer van de sectoren of andere activiteiten verricht die onder Verordening (EU) 2023/2831 vallen,

⁴ Verordening (EU) nr. 717/2014 van de Commissie van 27 juni 2014 inzake de toepassing van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op de de-minimissteun in de visserij- en aquacultuursector, zoals gewijzigd, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/717/2023-10-25>. Het cumulatieve bedrag aan de-minimissteun dat per lidstaat over een periode van drie belastingjaren wordt verleend aan ondernemingen die actief zijn in de primaire productie van visserij- en aquacultuurproducten, ligt niet hoger dan het in de bijlage bij Verordening (EU) nr. 717/2014 van de Commissie, zoals gewijzigd, vastgestelde nationale maximum.

⁵ Dit betekent van 1 januari 2025 tot en met 24 oktober 2027 voor belastingjaren die samenvallen met het kalenderjaar. Verordening (EU) nr. 717/2014 zal niet binnenkort worden herzien, maar wij zijn voornemens deze ook in overeenstemming met de andere de-minimisverordeningen te brengen wanneer wij deze herzien.

en de-minimissteun die voor activiteiten in de sector van de landbouwproductie of in de visserij- en aquacultuursector wordt verleend, mag met de-minimissteun voor de laatstgenoemde sector of sectoren of activiteiten worden gecumuleerd tot het desbetreffende in artikel 3, lid 2, van Verordening (EU) 2023/2831 vastgestelde plafond, mits de betrokken lidstaat met passende middelen ervoor zorgt dat de primaire productie van landbouwproducten geen overeenkomstig Verordening (EU) 2023/2831 verleende de-minimissteun geniet.

Ook is het zo dat wanneer een onderneming zowel in de primaire productie van landbouwproducten als in de visserij- en aquacultuursector actief is, de-minimissteun die overeenkomstig Verordening (EU) 2023/2831 voor activiteiten in de sector van de landbouwproductie wordt verleend, met de-minimissteun die overeenkomstig Verordening (EU) nr. 717/2014 voor activiteiten in de laatstgenoemde sector wordt verleend, mag worden gecumuleerd tot het hoogste plafond dat in die verordeningen is vastgesteld, mits de betrokken lidstaat met passende middelen ervoor zorgt dat de primaire productie van landbouwproducten geen overeenkomstig Verordening (EU) nr. 717/2014 verleende de-minimissteun geniet.

De Commissie en de lidstaten moeten ervoor zorgen dat de staatssteunregels worden nageleefd. Dit houdt in dat de nodige instrumenten worden ingezet om te controleren hoeveel de-minimissteun ondernemingen ontvangen.

2. Instrumenten voor het controleren van de-minimissteunverleningen

De naleving van de plafonds moet worden gecontroleerd door de steunverlenende autoriteiten en de ontvangende ondernemingen.

a. Centraal register voor de-minimissteun

Met ingang van 1 januari 2026 moet informatie over verleende algemene en DAEB-de-minimissteun worden geregistreerd in een centraal register op nationaal of Unieniveau. Hetzelfde geldt voor AGRI-de-minimissteun, maar dan met ingang van 1 januari 2027. Het systeem van eigen verklaringen mag worden toegepast tot 1 januari 2029 voor algemene en DAEB-de-minimissteun, of tot 1 januari 2030 voor AGRI-de-minimissteun. De verplichting om over een centraal register te beschikken is nog niet uitgebreid tot de visserijsector. Voor de visserijsector hebben de lidstaten de mogelijkheid om een systeem van eigen verklaringen of een nationaal centraal register te gebruiken.

Het register moet “**centraal**” zijn, wat betekent dat het mogelijk moet zijn om steunverleningen voor het gehele grondgebied van een lidstaat te controleren. Regionale registers zouden de informatie over de verleende steun niet accuraat kunnen dekken en zouden het niet mogelijk maken de naleving van de plafonds gemakkelijk te controleren. De Commissie heeft een IT-applicatie (eAidRegister) ontwikkeld, een register op Unieniveau. Deze applicatie zal volgens hetzelfde beginsel werken, namelijk door de per lidstaat verleende steun weer te geven. De lidstaten kunnen niet tegelijkertijd een nationaal of regionaal register en het eAidRegister gebruiken. Steunverlenende autoriteiten en ondernemingen moeten voor de toepassing van de de-minimisverordening(en) kunnen beschikken over één enkel register.

Het centrale register wordt zo opgezet dat de informatie gemakkelijk **toegankelijk is voor het publiek** en dat tegelijkertijd de EU-regels inzake gegevensbescherming worden nageleefd, onder meer door, indien nodig, specifieke vermeldingen te pseudonimiseren.

De eis dat de centrale registers openbaar moeten zijn, is ingevoerd bij de herziening van de de-minimisregels in 2023. Nationale registers die aan de overheid waren voorbehouden en niet voor het publiek toegankelijk waren, konden in bedrijf blijven tot 1 januari 2026 (of tot 1 januari 2027 voor de-minimis landbouwsteun). Informatie over steun die na die datum is toegekend, moet toegankelijk zijn voor het publiek. Het eAidRegister zal toegankelijk zijn voor het publiek op de website van DG COMP: [eAidRegister](#).

Hoewel de regels inzake de bescherming van persoonsgegevens niet van toepassing zijn op informatie over bedrijven, kan voor gegevens over particulieren die als onafhankelijke economische entiteiten optreden enige extra bescherming nodig zijn. Hoewel transparantievereisten de bekendmaking van informatie over de verleende steun rechtvaardigen, kunnen de lidstaten besluiten de bekendmaking van gegevens die betrekking kunnen hebben op particulieren, te beperken. Een dergelijke beperking gaat vaak gepaard met het pseudonimiseren of blurren van bepaalde delen van de naam en/of het persoonsnummer van natuurlijke personen (die worden beschouwd als ondernemingen in de zin van het mededingingsrecht van de EU) in de openbare versies van de websites van de registers. De lidstaten kunnen in het eAidRegister een blurfunctie gebruiken wanneer zij dat nodig achten. Nationale autoriteiten die het eAidRegister gebruiken, zouden de naam of het identificatienummer van natuurlijke personen kunnen blurren. De openbare versie van het instrument zal dus alleen de naam of het identificatienummer weergeven van de natuurlijke persoon die de-minimissteun ontvangt. De pseudonimisering blijft onder de verantwoordelijkheid van de lidstaten vallen.

i. Controle van de-minimissteun wanneer er een centraal de-minimisregister bestaat dat een periode van drie jaar bestrijkt

Een centraal register dat een periode van drie jaar bestrijkt, stelt steunverlenende autoriteiten en ondernemingen in staat het reeds per begunstigde toegekende steunbedrag te controleren en na te gaan of de de-minimislafonds zijn bereikt. De steunverlenende autoriteiten van de lidstaten moeten nagaan of de plafonds in acht zijn genomen alvorens nieuwe steun toe te kennen. Het register stelt ondernemingen ook in staat de plafonds te verifiëren alvorens steunaanvragen in te dienen.

De lidstaten zijn niet verplicht van ondernemingen te verlangen dat zij eigen verklaringen afgeven over de de-minimissteun die zij de afgelopen jaren hebben ontvangen, aangezien deze informatie openbaar is geworden.

Tijdens de voorbereidende werkzaamheden voor het de-minimisregister hebben sommige lidstaten blij gegeven van hun belangstelling om het systeem van eigen verklaringen te handhaven als waarborg voor de controle van het steunbedrag dat per “één onderneming” is toegekend⁶. Dergelijke verklaringen kunnen dus nog steeds nuttig zijn voor situaties

⁶ Sommige lidstaten achtten de eigen verklaring nuttig als een aanvullende garantie dat het plafond niet zou worden overschreden wanneer gedurende de registratietermijn van twintig dagen steun wordt verleend door verschillende autoriteiten.

waarin meerdere juridische entiteiten die deel uitmaken van één onderneming de-minimissteun ontvingen. Een dergelijke praktijk is volgens de de-minimisregels van de EU niet verboden. Hiervoor kunnen alternatieve en minder belastende methoden bestaan, zoals het verifiëren van verbonden ondernemingen in nationale handelsregisters.

ii. Controle van de-minimissteun wanneer er geen centraal de-minimisregister bestaat dat een periode van drie jaar bestrijkt

Overeenkomstig artikel 7, lid 4, van de algemene de-minimisverordening, artikel 7, lid 4, van de DAEB-de-minimisverordening en artikel 7, lid 5, van de AGRI-de-minimisverordening moeten de lidstaten bij gebrek aan een register:

- de ontvangende onderneming schriftelijk of elektronisch in kennis stellen van het steunbedrag, uitgedrukt als bruto-subsidie-equivalent, en van het de-minimiskarakter ervan, waarbij zij rechtstreeks naar de desbetreffende de-minimisverordening verwijzen;
- wanneer overeenkomstig de desbetreffende de-minimisverordening op basis van een regeling de-minimissteun wordt verleend aan verschillende ondernemingen en in het kader van die regeling aan die ondernemingen uiteenlopende bedragen aan individuele steun worden verleend, kan de betrokken lidstaat ervoor kiezen zijn verplichting na te komen door de ondernemingen een bedrag mee te delen dat overeenstemt met het maximale steunbedrag dat in het kader van de regeling kan worden toegekend. In dergelijke gevallen wordt het vaste bedrag gebruikt om te bepalen of het in de desbetreffende de-minimisverordening vastgestelde plafond wordt nageleefd;
- voordat de lidstaat de steun verleent, verlangt hij van de betrokken onderneming een schriftelijke of elektronische verklaring over alle andere onder deze verordening of andere de-minimisverordeningen vallende de-minimissteun die deze onderneming gedurende een periode van drie jaar heeft ontvangen.

Niettemin moet worden benadrukt dat alle steunverleningen met ingang van 1 januari 2026 (of 1 januari 2027 in het geval van de-minimis landbouwsteun) in een centraal register moeten worden geregistreerd. De bovengenoemde regels **zullen derhalve met ingang van 1 januari 2029 (of 1 januari 2030 voor de-minimis landbouwsteun) achterhaald zijn.**

b. Welke informatie moet worden geregistreerd?

De lidstaten kunnen kiezen of zij het instrument eAidRegister van de Commissie of een nationale oplossing gebruiken om te voldoen aan hun verplichtingen om de-minimissteunverleningen bekend te maken. De informatie moet ten minste het volgende omvatten:

1. de identificatie van de begunstigde,
2. het steunbedrag,
3. de toekenningsdatum,
4. de steunverlenende autoriteit,
5. het steuninstrument,

6. de betrokken sector op basis van de statistische classificatie van economische activiteiten in de Unie (“NACE-classificatie”).

De de-minimismnormen van de EU beletten de lidstaten niet om aanvullende informatie in hun nationale registers te publiceren. Het staat de lidstaten vrij om hun registers in overeenstemming met hun nationale voorschriften op te zetten, voor zover de bovengenoemde minimuminformatie wordt verstrekt. Het kan hierbij bijvoorbeeld gaan om de invoering van een grotere gegevensverzameling (bv. de nationale rechtsgrondslag voor de steun, de doelstelling van de maatregel, de relevante regels inzake overheidsopdrachten, begrotingsonderdelen enz.).

II. Te registreren informatie

1. Identificatie van de begunstigde

a. Juridische entiteit vs. één onderneming

Met het oog op registratie is de begunstigde van steun de rechtspersoon die het door de staat uit staatsmiddelen toegekende voordeel ontvangt (bv. de begunstigde van de subsidie). Om te worden geregistreerd, moet een entiteit op unieke wijze worden geïdentificeerd, waarbij ervoor wordt gezorgd dat de informatie over de toegekende steun juist is.

De plafonds voor de-minimissteun worden per “één onderneming” vastgesteld. Voor de toepassing van de de-minimisregels van de EU (artikel 2, punt 2) heeft het begrip “één onderneming” betrekking op “alle ondernemingen die ten minste één van de volgende banden met elkaar onderhouden:

- a) één onderneming heeft de meerderheid van de stemrechten van de aandeelhouders of vennoten van een andere onderneming;
- b) één onderneming heeft het recht de meerderheid van de leden van het bestuurs-, leidinggevend of toezichthoudend orgaan van een andere onderneming te benoemen of te ontslaan;
- c) één onderneming heeft het recht een overheersende invloed op een andere onderneming uit te oefenen op grond van een met die onderneming gesloten overeenkomst of op grond van een bepaling in de statuten van laatstgenoemde onderneming;
- d) één onderneming die aandeelhouder of vennoot is van een andere onderneming, heeft op grond van een met andere aandeelhouders of vennoten van die andere onderneming gesloten overeenkomst als enige zeggenschap over de meerderheid van de stemrechten van de aandeelhouders of vennoten van laatstgenoemde onderneming.

Ondernemingen die via één of meer andere ondernemingen één van de in de punten a) tot en met d) bedoelde banden onderhouden, worden ook als één onderneming beschouwd”.

Hoewel de registratie van steunverleningen is gericht op de juridische entiteit die het voordeel ontvangt, moet voor de naleving van de plafonds worden nagegaan of het voordeel ten goede komt aan andere bedrijven die deel uitmaken van een “één

onderneming”. De steunverlenende autoriteiten zijn voor de toepassing van het begrip “één enkele onderneming” niet verplicht de banden te verifiëren die een onderneming kan hebben met buitenlandse entiteiten die niet actief zijn op de markt van de lidstaten.

De steunverlenende autoriteiten van de lidstaten zijn het best in staat om te weten hoe zij informatie kunnen opvragen over de aandeelhoudersstructuur van de begunstigden van de steun. Dergelijke informatie kan bijvoorbeeld beschikbaar zijn in de databanken van nationale ondernemingsregisters, waarnaar op het e-justitieportaal⁷ wordt verwezen. De steunverlenende autoriteiten van de lidstaten moeten dus, met het oog op de toepassing van het plafond, de steunverleningen verifiëren die zijn toegekend aan alle entiteiten die “één onderneming” vormen.

Het lijkt erop dat voor sommige nationale centrale registers algoritmen zijn gecreëerd waarmee hun databanken de aandeelhoudersstructuur van begunstigden van steun kunnen verifiëren aan de hand van nationale handelsregisters. Het eAidRegister zou in dit stadium niet over een dergelijke functie beschikken. Lidstaten die het eAidRegister gebruiken, zouden echter in een opmerking bij een steunverlening kunnen aangeven of de begunstigde deel uitmaakt van een grotere entiteit/groep die “één onderneming” vormt.

Ondernemingen die afgezien van het feit dat elk van hen een rechtstreekse band met dezelfde overheidsinstantie of -instanties onderhoudt, geen banden met elkaar onderhouden, mogen niet als onderling verbonden worden behandeld. Zo wordt in het geval van ondernemingen die onder de zeggenschap van dezelfde overheidsinstantie of -instanties staan, rekening gehouden met de specifieke situatie waarin de ondernemingen een zelfstandige beslissingsbevoegdheid kunnen hebben (overweging 5 van de algemene de-minimisverordening). Voor DAEB-de-minimissteun geldt dit ook wanneer de ondernemingen in plaats van met dezelfde overheidsinstantie of overheidsinstanties een rechtstreekse band met dezelfde entiteit of entiteiten zonder winstoogmerk hebben.

Veelgestelde vragen over juridische entiteit vs. één onderneming

Natuurlijke persoon die aandelen houdt

Als algemene voorwaarde wordt, volgens de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie, het loutere houden van aandelen in een vennootschap niet als een economische activiteit beschouwd. Indien een natuurlijke persoon echter actief betrokken is bij enigerlei vorm van bestuur (zoals stemrecht, benoeming van de raad van bestuur, optreden in de raad van toezicht, aandelenbeheer), kan de persoon worden geacht een economische activiteit uit te voeren. In dit verband heeft het Hof van Justitie verduidelijkt (zie C-222/04, Cassa di Risparmio di Firenze, punt 112) dat een natuurlijke persoon “met zeggenschapsdeelnemingen” in verschillende vennootschappen “die zeggenschap daarentegen daadwerkelijk uitoefent door zich direct of indirect met het bestuur [van die vennootschappen] bezig te houden”, moet worden geacht deel te nemen aan de economische activiteit van die vennootschappen.

Voor zover een natuurlijke persoon als “onderneming” kan worden aangemerkt en aan ten minste één van de in artikel 2, punt 2, van de algemene de-minimisverordening

⁷ [Ondernemingsregisters in de EU-landen | Europees e-justitieportaal](#).

genoemde voorwaarden voldoet, kan die natuurlijke persoon worden beschouwd als onderdeel van “één onderneming”.

b. Naam van de begunstigde

De naam van de begunstigde moet overeenkomen met de officiële naam van dit type begunstigde zoals door elke lidstaat geïdentificeerd (bv. vennootschap met beperkte aansprakelijkheid, beursgenoteerde onderneming enz.). In de meeste gevallen moet dit de naam zijn zoals vermeld in de nationale handelsregisters of voor belastingdoeleinden. Voor natuurlijke personen kan dit de naam zijn zoals vermeld in officiële documenten.

Elke lidstaat kan beslissen hoe de naam van de begunstigde in het register moet worden vermeld, bijvoorbeeld:

- of de rechtsvorm van een onderneming al dan niet integraal deel moet uitmaken van de naam van de begunstigde (bv. Bedrijfsnaam of Bedrijfsnaam beperkt);
- voor natuurlijke personen, of de naam de volgorde voornaam + achternaam of achternaam + voornaam moet aanhouden, of de naam zoals vermeld op het identiteitsdocument moet zijn. Voor natuurlijke personen kunnen gegevensbeschermingsvereisten van toepassing zijn.

c. Identificatiecode van de begunstigde

Via de identificatiecode van de begunstigde kan iedere onderneming in een bepaalde lidstaat op unieke wijze worden geïdentificeerd. Lidstaten die het eAidRegister niet gebruiken, kunnen hun eigen type(n) nationale identificatiecode gebruiken⁸.

De lidstaten hebben de nationale identificatiecodes aan de Commissie meegedeeld met het oog op het eAidRegister (bv. KvK in Nederland of KBO in België). Het eAidRegister legt een standaardtype identificatiecode op (het meest gebruikte type in een bepaalde lidstaat, zoals het handelsregisternummer). Andere identificatiecodes kunnen alleen worden gebruikt als het standaardtype identificatiecode niet op de betrokken onderneming kan worden toegepast (bv. liefdadigheidsinstellingen, verenigingen, natuurlijke personen). Dit is noodzakelijk om ervoor te zorgen dat dezelfde entiteit niet tweemaal wordt geregistreerd als verschillende entiteiten.

Indien financiering wordt verstrekt aan een begunstigde die nog geen rechtsvorm heeft, kan de steun met terugwerkende kracht worden geregistreerd zodra de entiteit een identificatiecode heeft.

Veelgestelde vragen over “Identificatie van de begunstigde”

Steun aan meerdere begunstigten

In bepaalde gevallen kunnen de lidstaten steun verlenen aan een partnerschap bestaande uit meerdere personen, per project of aan een joint venture met meerdere ondernemingen. In dergelijke gevallen moet de steunverlening over elke deelnemer worden verdeeld naar evenredigheid van zijn deelname aan het project, het partnerschap

⁸ Zoals Siren of Siret in Frankrijk, of het nummer van de nationale handelsregistercode in Estland of het Bulstat-nummer in Bulgarije.

of de joint venture. Wanneer een dergelijke raming niet mogelijk is (bv. alle deelnemers aan een project hebben een gedeelde verantwoordelijkheid), kan het bedrag gelijk worden verdeeld over de deelnemers aan het project.

Wijzigingen in de structuur van ondernemingen

In het geval van wijzigingen van de naam/identificatiecode van de begunstigden als gevolg van een fusie, splitsing of andere juridische wijziging, moeten de lidstaten de steunverlening registreren met de naam en identificatiecode van de juridische entiteit die de steun ontving, zoals die op het moment van de toekenning bestonden. Het feit dat de begunstigde later kan fuseren, worden gesplitst of tot een joint venture kan toetreden, mag geen afbreuk doen aan de registratieverplichting. In het geval van het eAidRegister mogen de bekendgemaakte geregistreerde steunverleningen niet met terugwerkende kracht worden bijgewerkt om rekening te houden met de latere wijzigingen in de structuur van ondernemingen. Als de nationale autoriteiten een dergelijke aanpassing echter nuttig achten, zou het eAidRegister hen toestaan een dergelijke actualisering te verrichten.

Voor de toepassing van het de-minimisplafond per één onderneming wordt in artikel 3 van de algemene de-minimisverordening en artikel 3 van de DAEB-de-minimisverordening het volgende verduidelijkt:

- in het geval van **fusies of overnames** wordt alle de-minimissteun die voordien aan een van de [overgenomen of] fuserende ondernemingen is verleend, in aanmerking genomen om te bepalen of nieuwe de-minimissteun voor de nieuwe of de overnemende onderneming het in lid 2 vastgestelde plafond overschrijdt. De-minimissteun die vóór de fusie of overname rechtmatig is verleend, blijft rechtmatig.”

Indien bijvoorbeeld een onderneming (onderneming B) de rechtsopvolger van een andere onderneming (onderneming A) wordt en onderneming A eerder de-minimissteun ontving, moet de door onderneming A ontvangen steun in aanmerking worden genomen bij de beoordeling of onderneming B nieuwe de-minimissteun kan ontvangen. Deze transactie zou echter geen gevolgen hebben voor steun die reeds vóór de transactie aan onderneming A of onderneming B is verleend. De gevolgen van de transformatie hebben alleen gevolgen voor nieuwe besluiten tot steunverlening. Voor die besluiten moet rekening worden gehouden met het gecumuleerde steunbedrag voor de afgelopen drie jaar.

- indien **één onderneming in twee of meer afzonderlijke ondernemingen wordt gesplitst**, wordt de vóór de splitsing verleende de-minimissteun toegerekend aan de onderneming die de steun genoot, hetgeen in beginsel de onderneming is die de activiteiten overneemt waarvoor de de-minimissteun werd gebruikt. Indien deze toerekening niet mogelijk is, wordt de de-minimissteun evenredig toegerekend op basis van de boekwaarde van het aandelenkapitaal van de nieuwe ondernemingen op het daadwerkelijke tijdstip van de splitsing.

Liquidatie van een vennootschap

Geliquideerde ondernemingen die ophouden te bestaan, kunnen in het verleden deel hebben uitgemaakt van “één onderneming”. Zij kunnen echter niet langer worden beschouwd als een onderdeel van een dergelijke onderneming na de formele beëindiging van hun activiteiten en hun juridische bestaan. De steunverlenende autoriteiten zijn dus niet verplicht het aan die geliquideerde onderneming toegekende de-minimisbedrag te verifiëren⁹ wanneer een van de verbonden ondernemingen een nieuwe aanvraag indient om de-minimissteun te ontvangen. Het besluit om de-minimissteun te verlenen wordt genomen op basis van de actuele informatie over die ene onderneming op het moment dat nieuwe steun wordt verleend.

2. Steunbedrag

Overeenkomstig artikel 3, lid 5, van de algemene de-minimisverordening en artikel 3, lid 5, van de DAEB-de-minimisverordening wordt het steunbedrag uitgedrukt als een subsidiebedrag. Alle bedragen die worden gebruikt, zijn brutobedragen vóór aftrek van belastingen of andere heffingen. Wanneer steun in een andere vorm dan een subsidie wordt verleend, is het steunbedrag het bruto-subsidie-equivalent van de steun.

Voor de toepassing van het eAidRegister moet het steunbedrag worden uitgedrukt als een volledig bedrag (d.w.z. niet in miljoenen of duizenden), in de nationale valuta of in EUR volgens het model “123 456,78 EUR”. Voor bedragen die in niet-Europese valuta zijn opgegeven, wordt op basis van de vermelde toekenningsdatum een automatische omrekening van het bedrag naar euro voorzien; daarbij maakt men gebruik van de dagelijkse wisselkoersen van de Europese Centrale Bank¹⁰.

Veelgestelde vragen over “steunbedrag”

Steun betaald in verschillende tranches

Overeenkomstig artikel 3, lid 6, van de algemene de-minimisverordening en artikel 3, lid 6, van de DAEB-de-minimisverordening wordt “[v]an steun die in tranches wordt uitgekeerd, [...] door discontering de waarde op het tijdstip van de verlening ervan berekend. De rentevoet die bij discontering wordt gehanteerd, is de disconteringsvoet die op het tijdstip van de steunverlening van toepassing is”.

Steun in de vorm van belastingvoordelen of premies

Wanneer de steun niet vooraf nauwkeurig kan worden geraamd (bv. voor terugleverpremie voor elektriciteit, belastingverlagingen enz.), kunnen de lidstaten

⁹ Steunverlenende autoriteiten kunnen overwegen rekening te houden met eerder verleende steun aan geliquideerde ondernemingen wanneer de activa van de geliquideerde ondernemingen positief zijn en aan de verbonden aandeelhouders worden overgedragen. Met het oog op vereenvoudiging is het echter niet formeel verplicht om rekening te houden met overdrachten van activa.

¹⁰ Indien de valuta een andere is dan de EUR, wordt een omrekening in EUR van de nominale en toegekende bedragen automatisch uitgevoerd op basis van de ECB-wisselkoers die geldt op de datum van verlening. De wisselkoersen worden dagelijks 's ochtends door de ECB (Europese Centrale Bank) bijgewerkt in het eAidRegister met de koersen van de dag ervoor. Als er geen wisselkoersen beschikbaar zijn, om welke technische reden dan ook, gebruikt het systeem de meest recente beschikbare wisselkoers.

besluiten dat het moment van toekenning het moment is waarop het kwantum duidelijk wordt (bv. het verschuldigde bedrag wanneer een belastingaangifte wordt ingediend/het moment waarop een premie wordt aangevraagd).

Niet-financiële steun

In sommige gevallen kan de-minimissteun in niet-monetaire vorm worden verleend (bv. adviesdiensten, technische ondersteuning of andere). In dergelijke gevallen moeten de lidstaten het “bruto-subsidie-equivalent” (BSE) van die steun registreren. De lidstaten kunnen een uniforme methode ontwikkelen voor het ramen van het BSE van niet-monetaire steun. Dergelijke steun kan bijvoorbeeld worden berekend op basis van de gemiddelde marktprijs voor diensten. Als alternatief kan deze steun worden berekend als het deel van de kosten dat deze steun voor een lidstaat vertegenwoordigt¹¹.

Directe en indirecte steun

In de meeste gevallen bestaat staatssteun uit een met staatsmiddelen bekostigd voordeel dat rechtstreeks aan een bepaalde juridische entiteit wordt overgedragen (direct voordeel).

In punt 115 van de mededeling betreffende het begrip staatssteun⁸ wordt echter bepaald dat een voordeel kan worden verleend aan andere ondernemingen dan die waaraan staatsmiddelen rechtstreeks worden overgedragen (indirect voordeel). In de mededeling betreffende het begrip staatssteun wordt verduidelijkt dat een maatregel zodanig kan worden vormgegeven dat de secundaire effecten daarvan worden doorgeleid naar duidelijk te onderscheiden ondernemingen of groepen van ondernemingen. Dit is bijvoorbeeld het geval indien de directe steun, rechtens of feitelijk, afhankelijk wordt gesteld van de afname van goederen of diensten die uitsluitend door bepaalde ondernemingen (bv. ondernemingen uit bepaalde gebieden) worden geproduceerd. Dit soort indirecte voordelen dient te worden onderscheiden van louter secundaire economische effecten die inherent zijn aan bijna alle staatssteunmaatregelen (bijv. door een toename van de productie). Een maatregel kan ook zowel een direct voordeel voor de begunstigde onderneming zijn als een indirect voordeel voor andere ondernemingen, bijvoorbeeld ondernemingen die op een verder activiteitsniveau actief zijn. De directe begunstigde van het voordeel kan ofwel een onderneming zijn of een entiteit (natuurlijke persoon of rechtspersoon) die geen economische activiteiten uitoefent.

Voor de toepassing van de de-minimisverordeningen moeten steunverlenende autoriteiten rechtstreeks verleende steun registreren (d.w.z. steun die aan een concrete rechtspersoon wordt betaald in plaats van steun die verschillende ondernemingen in de waardeketen ten goede kan komen, waarbij deze laatste als secundaire economische effecten wordt beschouwd). A fortiori moeten secundaire economische effecten niet worden geregistreerd.

¹¹ Mededeling van de Commissie betreffende het begrip “staatssteun” in de zin van artikel 107, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, PB C 262 van 19.7.2016, blz. 1.

3. Toekenningsdatum

De datum van toekenning is de datum vanaf wanneer de begunstigde juridisch aanspraak kan maken op de steun.

Overeenkomstig artikel 6, lid 2, van de algemene de-minimisverordening en artikel 6, lid 2, van de DAEB-de-minimisverordening registreren de lidstaten de informatie over door een autoriteit in de betrokken lidstaat verleende de-minimissteun uiterlijk twintig werkdagen na de verlening van de steun.

Financiële intermediairs die de-minimissteunregelingen uitvoeren, zijn verplicht elk kwartaal binnen tien dagen na het einde van het betrokken kwartaal het totale bedrag dat zij aan de-minimissteun hebben ontvangen aan de lidstaat te rapporteren. De toekenningsdatum is de laatste dag van een kwartaal. Deze informatie moet uiterlijk twintig werkdagen na ontvangst van het door de financiële intermediairs ingediende verslag worden geregistreerd.

De toekenningsdatum is belangrijk voor het berekenen van het de-minimisplafond over een periode van drie jaar. De regels voor de berekening van de termijnen zijn vastgesteld bij Verordening (EG, Euratom) 1182/71. In artikel 3, lid 2, punt c), is bepaald dat:

“[...] een in weken, maanden of jaren omschreven termijn [...] [ingaat] bij de aanvang van het eerste uur van de eerste dag van de termijn” en dat “[...] deze termijn [...] [afloopt] bij het einde van het laatste uur van de dag die — in de laatste week, de laatste maand of het laatste jaar — dezelfde naam of cijferaanduiding heeft als de dag waarop de termijn ingaat. Indien in de laatste maand van een termijn die is omschreven in maanden of jaren, de dag die bepalend is voor het einde van de termijn, ontbreekt, dan loopt deze termijn af bij het einde van het laatste uur van de laatste dag van deze maand”.

In de praktijk betekent dit dat de data moeten samenvallen (bv. van 23 oktober 2026 tot 23 oktober 2029).

Veelgestelde vragen over “toekenningsdatum”

Belastingmaatregelen

In het geval van belastingmaatregelen (met name maatregelen inzake vennootschapsbelasting) kunnen er verschillende mogelijke toekenningsdata zijn, zoals de datum waarop de maatregel als zodanig is vastgesteld (bv. de vaststelling van de wet tot vaststelling van het recht op belastingkorting) of de datum op jaarbasis waarop de belastingkorting daadwerkelijk wordt gebruikt (wanneer de onderneming inkomsten en specifieke kosten opgeeft — of maakt — die relevant zijn voor belastingdoeleinden), of de datum van de belastingaangifte, de indiening van de belastingaangifte of de positieve beoordeling van de steunaanvraag.

Voorbeeld 1. Indien een lidstaat een wet vaststelt waarin het steunbedrag en de begunstigde van de steun duidelijk worden gespecificeerd, kan de datum van inwerkingtreding van die wet door die lidstaat als de toekenningsdatum worden gebruikt. Als een wet een groep van beperkt identificeerbare ondernemingen bijvoorbeeld het recht geeft om 1 000 EUR korting op de vennootschapsbelasting te ontvangen voor de

hoge energiekosten. De steunverlenende autoriteiten kunnen deze korting registreren op het moment dat de wet in werking trad.

Voorbeeld 2. Een lidstaat stelt een wet vast die alle kmo's in de restauratiesector het recht geeft om maximaal 1 000 EUR korting op de vennootschapsbelasting te ontvangen ter compensatie van de hoge energieprijzen. Het steunbedrag is gebaseerd op het kostenverschil tussen de gemaakte energiekosten van het referentiejaar en het voorgaande jaar. In dit geval wordt het steunbedrag pas duidelijk wanneer een specifieke aangifte wordt ingediend. In dat geval moet rekening worden gehouden met de datum van die aangifte of van de positieve beoordeling van de steunaanvraag. In dit voorbeeld moeten ondernemingen aanvullende informatie verstrekken om de steunverlenende autoriteiten in staat te stellen het steunbedrag te bepalen. Indien de energiekosten slechts 500 EUR hoger waren dan het voorgaande jaar, zou het steunbedrag slechts 500 EUR bedragen. Als een steunverlenende autoriteit na de vaststelling van de wet 1 000 EUR heeft geregistreerd, kan zij dit bedrag wijzigen in 500 EUR op het moment dat de steun werd betaald.

4. Steunverlenende autoriteit

Op grond van de de-minimisverordeningen moet in het register de naam van de steunverlenende autoriteit worden vermeld. Dit moet de lidstaten in staat stellen informatie te verkrijgen over welke autoriteit de de-minimisfinanciering heeft verstrekt.

De autoriteit die de steun verleent, kan zich op elk niveau van de lidstaten (d.w.z. nationaal, regionaal, lokaal of sectoraal) bevinden. De institutionele opzet en bevoegdheden van de steunverlenende autoriteiten moeten de nationale specifieke kenmerken weerspiegelen: sommige lidstaten hebben geen gecentraliseerde functie voor het controleren van de-minimissteun, terwijl in andere lidstaten het staatssteuntoezicht gecentraliseerd is. De rol van elke steunverlenende autoriteit kan van lidstaat tot lidstaat verschillen.

Veelgestelde vragen over “steunverlenende autoriteit”

Mogelijkheid voor particuliere entiteiten om de-minimissteunverleningen te registreren

In bepaalde gevallen kunnen de lidstaten particuliere entiteiten machtigen om de-minimissteunregelingen te beheren. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn wanneer steun in de vorm van financiële instrumenten wordt verleend door financiële instellingen.

Het eAidRegister is gebaseerd op een model waarbij het aan de autoriteiten is om de rapportagerechten op gedecentraliseerde wijze vast te stellen. Als zodanig zou het instrument de nationale autoriteiten niet beletten om particuliere entiteiten toegangs- en rapportagerechten te verlenen. Het blijft echter de exclusieve verantwoordelijkheid van de lidstaten om dergelijke toegang te verlenen aan particuliere entiteiten en ervoor te zorgen dat de gegevens correct worden geüpload.

De-minimissteun in het kader van Interreg

De meeste Interreg-programma's verlenen doorgaans de-minimissteun (EFRO) als één lidstaat (de lidstaat waar de beheersautoriteit is gevestigd) aan ondernemingen uit verschillende landen.

De steunverlenende autoriteiten van de lidstaten kunnen steun toekennen aan ondernemingen die gevestigd zijn of hun activiteiten verrichten op het grondgebied van een andere lidstaat. Voor het eAidRegister kunnen steunverlenende autoriteiten steun aan in een andere lidstaat gevestigde ondernemingen registreren met behulp van een afzonderlijke identificatiecode die daartoe in het IT-instrument wordt ingevoerd. Als alternatief kunnen steunverlenende autoriteiten via passende kanalen een mechanisme instellen om de toegekende steun toe te wijzen op basis van de lidstaat waar de begunstigde actief is. Als een programma bijvoorbeeld een door een Belgische steunverlenende autoriteit verleende de-minimissteun aanmerkt als 50 % Belgische steun en 50 % Nederlandse steun, kan de Belgische steunverlenende autoriteit de 50 % steun in het Belgische register registreren en kan de Nederlandse tegenpartij de resterende 50 % in het Nederlandse register registreren.

Met het oog op cumulatie worden de plafonds "per lidstaat" vastgesteld. Als een steunverlenende autoriteit uit België bijvoorbeeld steun verleent aan een in Nederland gevestigde onderneming, wordt de steun in het Belgische register geregistreerd. Bij het verlenen van de-minimissteun kunnen de Nederlandse autoriteiten de in het register voor België geregistreerde steun in het Nederlandse register overnemen, maar zij zien hiertoe niet verplicht. De steunverlenende autoriteiten van elke lidstaat zijn alleen verplicht de in hun eigen lidstaat verleende steun te controleren.

Meerdere steunverlenende autoriteiten

In bepaalde situaties kunnen de lidstaten gebruikmaken van een gedecentraliseerde structuur om steun te verlenen en daarbij meerdere autoriteiten betrekken (bv. de nationale overheid verstrekt middelen aan regionale of lokale overheden of financiële instellingen die de begunstigten selecteren op basis van de vereisten van een regeling). De steun kan als toegekend worden beschouwd wanneer de begunstigde en het steunbedrag zijn vastgesteld. Het lijkt dus raadzaam dat de nationale autoriteiten de registratieverantwoordelijkheid geven aan de autoriteit die de begunstigten selecteert en/of het steunbedrag bepaalt. Als alternatief kan steun in het eAidRegister worden geregistreerd door alle gebruikers die over de desbetreffende registratierechten beschikken (bv. een gebruiker van een regionaal kantoor kan lokale steunverleningen registreren).

5. Steuninstrument

De lidstaten kunnen in hun nationale centrale registers verschillende steuninstrumenten identificeren.

De soorten steuninstrumenten die de lidstaten in het eAidRegister kunnen gebruiken, zijn:

- Schuldafschrijving
- Rechtstreekse subsidie
- Eigenvermogensinstrumenten
- Garantie
- Hybride kapitaalinstrumenten (converteerbare obligaties)
- Rentesubsidie
- Zachte lening
- Verstrekking van risicofinanciering
- Vermindering van de socialezekerheidsbijdragen
- Terugbetaalbare subsidie
- Terug te betalen voorschot
- Achtergestelde schuld
- Gesubsidieerde diensten
- Belastingvoordeel of belastingvrijstelling
- Andere

In het eAidRegister kan per vermelding slechts één instrument worden geselecteerd. Als de steun wordt toegekend via meerdere steuninstrumenten, wordt het steunbedrag per instrument gegeven via afzonderlijke vermeldingen in eAidRegister. Als alternatief kunnen de lidstaten het meest overheersende instrument gebruiken. Alle instrumenten die verband houden met eenzelfde project of gesteunde activiteit en dezelfde begunstigde moeten worden gecumuleerd met het oog op de toepassing van het de-minimisplafond.

Voor het eAidRegister moet niet-financiële steun (bv. adviesdiensten, technische ondersteuning of andere) worden vermeld onder het instrument “Overige”.

6. Betrokken sector op basis van de statistische classificatie van economische activiteiten in de Unie (“NACE-classificatie”).

Bij de registratie van de-minimissteunverleningen moeten de lidstaten een van de codes selecteren op basis van de statistische classificatie van economische activiteiten in de Unie (“NACE-classificatie”). De de-minimisverordeningen schrijven geen specifiek formaat of niveau van de NACE-classificatie voor (bv. vier cijfers). Een grotere mate van gedetailleerdheid van de NACE wordt echter aanbevolen, aangezien de codes ervan een beter inzicht in de ondersteunde sectoren kunnen bieden. Het eAidRegister maakt het mogelijk om uit alle beschikbare NACE-codes te kiezen.

Indien de begunstigde in meerdere sectoren actief is, moet in het eAidRegister de sector worden vermeld waar de steun het meeste effect heeft. Inderdaad, indien de steun voor meerdere sectoren is aangevraagd (bv. regionale steun), moet de in het eAidRegister in te voeren sectorinformatie gebaseerd zijn op de meest relevante activiteitensector voor een bepaalde toekenning. In het eAidRegister kan slechts één sector worden geselecteerd.

III. Correctie van de geregistreeerde gegevens

De steunverlenende autoriteiten van de lidstaten zijn ervoor verantwoordelijk dat de geregistreeerde de-minimisgegevens nauwkeurig en actueel zijn.

Veelgestelde vragen over gegevenscorrectie

Correctie van onjuiste gegevens

Centrale registers moeten het in beginsel mogelijk maken gegevens te corrigeren die ten onrechte zijn gecodeerd (bv. duplicaten van steunverleningen, discrepanties tussen namen en ID-nummers enz.). Daarom zal het instrument eAidRegister de bevoegde autoriteiten in staat stellen de door hen ingevoerde gegevens te corrigeren en tegelijkertijd een audit te houden om de geschiedenis van de correcties te volgen.

Terugvordering van onrechtmatige de-minimissteun

Indien de autoriteiten van de lidstaten reeds geregistreerde onrechtmatig verleende staatssteun terugvorderen, kunnen zij de oorspronkelijke steunverlening corrigeren door het oorspronkelijke steunbedrag te verlagen, waarbij zij naar behoren rekening houden met de rentevoet die verschuldigd is voor de periode waarin onrechtmatige steun is verleend.

Het geplande steunbedrag verschilt van het werkelijke steunbedrag

Dankzij het eAirRegister kunnen de lidstaten gegevens uit het verleden corrigeren. Dit betekent dat indien een steunverlenende autoriteit een gepland steunbedrag invoert (bv. voor belastingmaatregelen), dezelfde steunverlenende autoriteit het steunbedrag met terugwerkende kracht kan wijzigen, maar daartoe niet verplicht is, indien het daadwerkelijk toegekende steunbedrag afwijkt van de oorspronkelijke prognoses. De lidstaten moeten ervoor zorgen dat de verleende de-minimissteun het desbetreffende plafond niet overschrijdt.